

Nebylo nás pět
Průvodce dějem melodramu
UTRPENÍ KNÍŽETE STERNENHOCHA

(Výňatky z originálního textu L. Klímy psány *proloženě*.)

I. věta

1.	00:00 – 1:38	Ouvertura
	01:39 – 03:05	Ocitáme se v Evropě na přelomu devatenáctého a dvacátého století. Vprostřed hlubokých německých lesů se zde tyčí temný, starobylý hrad Rattentempl, sídlo knížete Sternenhocha.
	03:06 – 06:17	Na scénu vstupuje kníže Sternenhoch, sebevědomý třiatřicetiletý muž, <i>po císaři druhý nejmocnější muž říše</i> . Těší se ze své zámožnosti, moci a krásy a je patřičně hrdý na své jmění a postavení.
2.	00:00 – 02:55	Objevuje se Helga, dívka sedmnáctiletá a značně nehezká; <i>tvář hanebně bledá, skoro bílá, prahubená; všechny tahy, ač jinak ne nejhorší, tak nějak zvadle, ospalé, uspávající. ...</i>
	02:56 – 04:12	Kníže Sternenhoch se s Helgou setkává na jistém šlechtickém plese. Zdá se mu nehezká a nesympatická, avšak cosi jej k ní táhne. Dojde ke společnému tanci, ale Helga (...) <i>neprojevila nižádné radosti. Jako stroj povstala, jako prkenná tančila. Vypadala jako mrtvola, mechanismem nějakým pohybovaná.</i>
	04:13 - 07:24	Kníže je zmaten. Vidí, že Helga je k němu chladná a spíš se jejího chování děsí, ale přesto na ni nemůže přestat myslet. Pomalu již začíná zapomínat, když tu se na jiném plese setkávají znovu. Cit se opět probouzí a kníže se nakonec rozhodne požádat o Helžinu ruku.
3.	00:00 – 3:17	Kníže Sternenhoch se vydává za Helžiným otcem, ale ten se ukazuje být šíleným. Jeho rod přináleží ke zchudlé šlechtě a knížeti se zdá, že podobnou nabídku sňatku nemůže odmítnout, přesto však Helžin otec jedná s knížetem sprostě a hrubě a i o Helze se vyjadřuje přinejlepším jako o <i>hnusném strašidle</i> . Teprve po veliké hádce se rozhoduje Sternenhochovi svou dceru dát, zřejmě proti její vůli.
	3:18 – 6:36	Helga a kníže Sternenhoch vstupují do svazku manželského. <i>Jako obětní jehně šla k oltáři</i> , ale kníže doufá, že po svatbě snad se změní.

II. věta

1.	00:00 – 01:20	Čerství novomanželé se odstěhovali na Sternenhochův hrad Rattentempl a kníže stále věří, že Helga se změní.
	01:21 – 03:38	Uplyne několik měsíců a Helga, čekajíc Sternenhochova syna, se skutečně mění. Avšak jinak, než by si kníže přál. <i>Stávala se teď, možno-li, ještě malátnější, mrtvolnější, hnusnější. Netázána, vůbec nepromluvila, otázána, odpovídala, ale jen tu a tam, jednoslabičně. Po porodu však se však její chování mění nanovo: Oči se jí již neklopily, ale hleděly stále strnule vpřed. Byly noci, které strávila sama v lesích...</i>
	03:39 – 04:33	Helga k úděsu knížete zabíjí svého a Sternenhochova novorozeného syna. <i>Klidným, strašným, zcela jiným hlasem než kdykoli dříve knížeti sděluje, že pro ni není nikoho odpornějšího nežli něho. „Stojím zde zcela nová a silná. Běda každému, kdo se mně postaví v cestu.“</i>
	04:34 – 06:29	Zděšený kníže Sternenhoch lká nad ztrátou jediného potomka, je zdrcen, ale časem podléhá Helze a její čím dál větší krutosti.
2.	00:00 – 02:28	Helžino chování se stává ještě výstřednějším než dříve, oddává se všelikým prostopášnostem, je čím dál krutější a bezcitnější, po čase dokonce zabíjí svého šíleného otce.
	02:29 – 04:21	Sternenhoch zjišťuje, že Helga mu je nevěrná. Vydává se proto jednoho dne na pahorek nedaleko zámku, kde se milenci scházejí. Schovává se do hromady kamení a nepozorován sleduje milenecký pár.
	04:22 – 05:05	Kníže se rozhoduje Helgu potrestat. Vydává se do její komnaty, kde ji během hádky v rozčilení omráčí. Odveče ji do hladomorny svého hradu, kde ji zamkne. Má v úmyslu ji po čase pustit, ale v obavě, aby ji nenašel již mrtvou, se neodvažuje do hladomorny vkročit.
3.	00:00 – 01:56	Kníže Sternenhoch je rozpolcen. Potýká se sice s výčitkami svědomí, na druhou stranu však je rád, že se své kruté trýznitelky zbavil. Z hladomorny ji nakonec nepropouští, přesto však ji po čase několikrát spatřuje. Neví, zda jde o přelud či zda se jí snad nepodařilo z žaláře nějak uprchnout, a počíná pozbývat rozumu, nevěda, co je pravda a co jen sen. Nahlédnout za dveře hladomorny se stále více obává.
	01:57 – 7:11	Sternenhoch, pronásledován výčitkami svědomí začíná šílet. Helga se mu zjevuje ve snech i ve bdění a on stále neví, zda jde o skutečnost či zda je vše jen halucinace. Přeludy jej pronásledují a přese všeliké způsoby léčby se těchto svých stavů nemůže zbavit. Halucinace jsou čím dál častější a kníže definitivně šílí.

III. věta

1.	00:00 – 1:56	Kníže Sternenhoch je stálými halucinacemi zdrcen, zničen a zvolna pozbývá sil.
	01:57 – 06:15	Prudce mění nálady, hned se cítí již zdráv, hned jej opět zdrtí některý z přeludů. Helga se mu zjevuje čím dál častěji a je stále dotěrnější a strašlivější.
	06:16 – 9:39	Kníže nadobro pozbývá rozumu a vydává se – <i>ve stavu balancujícím uprostřed Snu a Posmortality</i> – do hladomorny. Tam nalézá Helžinu tlejší mrtvolu, již však ve svém šílenství považuje za živou, hovoří s jejím přeludem, a nakonec s ní uléhá. Několik dní na to kníže Sternenhoch, zcela pozbyv rozumu, umírá.